ఓ సినిమా కథ

లండన్‌లో బెనజీర్ భుట్టోకి సానుభూతిగా ప్రదర్శనలు జరిపినప్పుడు జరిగిన కాల్పుల్లో చచ్చిపోయిన వారిలో అతని పేరు కనిపించింది. బి.బి.సి. స్క్రిప్టు డిపార్టుమెంటులో పనిచేస్తున్న అస్రార్ అని స్పష్టంగా వ్రాసి వుండకపోతే అతణ్ణి గుర్తుపట్టేవాడిని కాను. అస్రార్ లండన్‌లో స్థిరపడి ఎనిమిదేళ్ళయింది. ఎప్పుడు ఈ రాజకీయాలవేపు దృష్టి మళ్ళించాడో, ప్రదర్శనల్లోకి ఎలా వచ్చాడో, ఎలాగాయ పడ్డాడో, ఎలా చచ్చిపోయాడో అర్థం కాలేదు. ఏమయినా ఏలూరులో ప్రారంభమైన జీవితం లండన్‌లో ముగిసింది.

నేను సినిమాలు వ్రాయడం ప్రారంభించిన తొలి రోజుల్లోనే ఎవరో నాకు అస్రార్‌ని పరిచయం చేశారు. అప్పటికే వయస్సు ముప్పయి ఐదు. రాలిపోతున్న ఎర్రటి జుత్తు. మరీ ఎర్రటి పెదాలు—అస్రార్ ఆడపిల్లలాగ వుంటాడు. అంతే ముద్దుగా, ముచ్చటగా మాట్లాడుతాడు. ఎమ్మే ఫస్ట్ క్లాస్‌లో ప్యాసయ్యాడు. ఇంగ్లీషు అనర్గళంగా చదువుకున్నాడు. కథలు సినిమాకి పనికివస్తాయని అనిపించేంత, కథల్ని నోరు వెళ్ళబెట్టుకుని వినాలనిపించేంత అద్భుతంగా చెప్తాడు. అస్రార్ బొత్తిగా పెద్దమనిషి కాకపోతే, మరీ గొప్పగా చదువుకొని వుండకపోతే, కాస్త దౌర్భాగ్యపు బుద్ధులు వుండివుంటే రచయితగా చాలా ప్రసిద్ధి సాధించగలిగేవాడు. తెలుగు సినిమా రచయితకి అక్కరలేని చాలా లక్షణాలు అస్రార్‌కి ఆ రోజుల్లోనే వున్నాయి.

అస్రార్ తండ్రి నిజాం సంస్థానంలో పనిచేసి చాలా డబ్బు గడించిన మనిషి. కానీ తాగుడు, అమ్మాయిలు ఎక్కువయి బాధ్యతా రహితంగా తిరగడం అస్రార్ తల్లికి నచ్చలేదు.

ఆమె ఊపిరి పట్టుదల, పౌరుషం. భర్తని నిలదీసింది. ఎదిరించింది. అమ్మాయిల గురించి అంతగా పట్టించుకోకపోయినా ఎదిగే పిల్లలున్న ఇంటికి తాగిరావద్దంది. ఒకరోజు ఆయన తాగివచ్చాడు. మర్నాడే బిడ్డల్ని తీసుకొని తన సొంతవూరు ఏలూరు వచ్చేసింది. ఆ తర్వాత 20 సంవత్సరాలు భర్త ముఖం చూడలేదు. భర్తని కాదన్న కారణంగా అతని తదనంతరం అతని ఆస్తినీ ముట్టుకోలేదు. అస్రార్‌కి తమ్ముడున్నాడు. పేరు అజ్రాక్. తల్లి పట్టుదలవల్ల వాళ్ళిద్దరికీ వచ్చిన వారసత్వం పేదరికం. అస్రార్ ఏలూరులో నీటికావిళ్ళు మోసి డబ్బు సంపాదిస్తూ చదువుకున్నాడు. కావిళ్ళు మోసినప్పుడు భుజానికి కట్టిన కాయలు చేతితో తడివి నాకు చూపించాడు. అతని మేనమామ ఏలూరులో స్కూలు టీచరీ చేసేవాడు. అతనే చెల్లిలి కుటుంబాన్ని కనిపెట్టుకు వున్నాడు. ఆయన కూతురు ఇద్దరికంటే చిన్నది. పేరు దీనా. సంపన్నమయిన ముస్లిం కుటుంబాల్లో ఆడపిల్లల అందమంతా ఆ అమ్మాయిలో వుంది. ఎదురుగా నిలబడితే రక్తనాళాల్లో రక్తం ప్రవహించడం తెలిసేంత తెలుపు. ఆ శరీరంలో జుత్తు , రెండు కళ్ళేనలుపు. నేను ఆ అమ్మాయిని విచిత్రమైన పరిస్థితుల్లో చూశాను.

పిల్లల చదువులు పూర్తయాక వాళ్ళిద్దరినీ తీసుకొని హైదరాబాద్ వచ్చేసింది తల్లి. ఉన్న డబ్బుతో రెండు పాత కార్లను కొని టాక్సీలకు తిప్పేవాడు అస్రార్. క్రమంగా చిన్న ఇల్లు కొన్నాడు. వాళ్ళు హైదరాబాద్ వచ్చేసరికి తండ్రి బ్రతికే వున్నాడు. పాతికేళ్ళు వచ్చాక, బాగా జ్ఞానం తెలిశాక పిల్లలు తండ్రిని చూశారు. తండ్రి కూడా ఆ పేటలోనే వుండేవాడు. కాని ఒక్కసారీ అతణ్ణి కలుసుకోడానికి, మాట్లాడటానికి యిష్టపడలేదు తల్లి. తండ్రి పిల్లలతో పూసుకుని తిరగాలని ప్రయత్నించేవాడు. పసితనం నుంచీ తల్లి పెంపకం, పేదరికం వాళ్ళ మనసుల్ని మరోవిధంగా మలిచింది. తండ్రిని చూసినప్పుడు వాళ్ళిద్దరికీ ఆప్యాయతా, అభిమానం పొంగిపొరలలేదు. వృద్ధాప్యంలో, ఒంటరిగా వున్న అతని మీద ఏకాస్తో జాలి కలిగింది. తర్వాత క్షయతో ఆరునెలలు బాధపడి కన్నుమూశాడు. అప్పుడు తల్లి రాలేదు. మేనమామ వచ్చి పిల్లల్ని పక్కన ఉంచుకొని చెయ్యాల్సిన ఖర్మకాండ చేయించేశాడు. మిగిలిన ఆ కాస్త ఆస్తినీ బీదా బిక్కీకి పంచేశాడు.

నాకు అస్రార్ పరిచయం అయేనాటికే అతని జీవితంలో చాలా కథ జరిగిపోయింది. మేనమామ దీనాను ముస్లింల పద్ధతిలో ఘోషాలో పెంచాడు. కాని కాలం మారి, చుట్టుపక్కల వాతావరణం, నగర సంస్కారం ప్రభావం చూపేసరికి అమ్మాయి చదువుకోవలసిన అవసరం, అమ్మాయిని కాలేజీకి పంపడంలో ఉపయోగం తెలిసి వచ్చింది. అప్పటికే ఆమె వయస్సు మించిపోయింది. ఇక తప్పనిసరిగా అస్రార్ సలహామేరకు ఆలీఘర్ విశ్వ విద్యాలయానికి ప్రైవేట్‌గా చదివించాడు. పరీక్షలు వ్రాయడానికి ఆమె తండ్రి, అస్రార్ టిక్కెట్లు తీసుకొన్నారు. కానీ రైలు ఎక్కడానికి నాలుగైదు గంటల ముందుగా తండ్రికి గుండె నొప్పి వచ్చింది. పెద్ద సీరియస్సేంకాదుకాని, ప్రయాణం చేయలేని పరిస్థితి. అతన్ని ఆస్పత్రిలో చేర్చి, తల్లిని

పక్కన వుంచి దీనాతో రైలెక్కాడు అస్రార్. ఈ ప్రయాణం అతని జీవితాన్ని విచిత్రమయిన మలుపు తిప్పింది.

చిన్నతనం నుంచీ దీనాని అస్రార్‌కిచ్చి చేయాలనుకుంటున్న విషయం ఇద్దరికీ తెలుసు. ఇద్దరిదీ తొందరపడే మనస్తత్వంకాదు. కాగా, వైవాహిక జీవితంమీద ఇద్దరికీ నిర్దుష్టమయిన అభిప్రాయాలున్నాయి. పరీక్షలకి పది రోజులు ముందుగా ఆలీఘర్ చేరారు. ఇద్దరు ఒకే గదిలో వుండడం మొదట ఇద్దరినీ భయపెట్టింది. రాత్రంతా దీనా చదువుతూ కూర్చుంటే టీ తెచ్చి, భోజనం కేరేజీ మోసుకొచ్చి సేవలు చేశాడు అస్రార్. మొదటి మూడు రోజులు పరీక్ష బాగానే రాసింది. నాలుగోరోజున వళ్ళంతా నెప్పులతో జ్వరం ప్రారంభమయింది. రాత్రివేళల్లో చలితో వణికింది. చివరి పరీక్ష ఎలా రాసిందో కూడా తెలీదు. భయంతో, బాధతో వొణికే ఆమెని ఓదారుస్తూ కూర్చున్నాడు అస్రార్. పరీక్షలయాక కూడా హొటల్ విడిచి పోలేక పోయారు. రాత్రి వేళల్లో అతని వొళ్ళో తల పెట్టుకుని నిద్రపోయేది దీనా. ఒకరోజు సగం రాత్రికి మెలుకువ వచ్చేసరికి తనని కావలించుకొని పడుకొని వుంది దీనా. ఆమె తల అతని గుండెలమీద వుంది. కళ్ళు నీళ్ళతో చారికలు కట్టివున్నాయి. ఆప్యాయంగా ఆమెను దగ్గరికి తీసుకున్నాడు. నీరసంతో– కాని కోరికతో అతణ్ణి వాటేసుకొంది దీనా. ఆ తర్వాత వారం రోజులపాటు జ్వరం ప్రమేయం లేకుండా వుండిపోయారు ఆలీఘర్‌లో. అయితే ఈ బాంధవ్యం ఇద్దరికీ తప్పుగాకాని, ఎబ్బెట్టుగా కాని అనిపించలేదు. చిన్నతనం నుంచీ వాళ్ళిద్దరినీ కాబోయే భార్యాభర్తలుగానే చూశారు ఇంటిల్లిపాదీను. ఇవాళ ఆ అభిప్రాయానికి రహస్యంగా నాందీ జరిగింది. అంతే.

పరీక్ష ఫెయిలయింది దీనా. కారణం అనారోగ్యం కానీ మరేదైనా కానీ ఆమె ఎక్కువగా బాధపడలేదు. ఆలీఘర్‌నుంచి వచ్చాక తనకి తెలీని ఉత్సాహం ఆమెలో వచ్చింది. ఆ యింటికి తరుచు వస్తూపోతూండేది.

వ్యక్తితః తొందరపాటు మనిషి కాదు అస్రార్. కాక పెద్ద మనిషి. ఆలీఘర్ సంఘటన ఆవేశంలో జరిగినా అతన్నెక్కువ ఆనందపరచలేక పోయింది. దీనాని చూసినప్పుడల్లా అతను సిగ్గుపడేవాడు. తప్పుచేసిన మనిషిలాగ కంగారుపడేవాడు. దీనాకి మాత్రం అటువంటి సందేహమూ, సంకోచమూ లేదు. తన సొత్తుని కాస్త ముందుగానే చేజిక్కించుకొన్న తృప్తి ఆ అమ్మాయిది. తల్లి ఒకటి రెండు సార్లు పెళ్ళి ప్రసక్తి తీసుకువచ్చింది. అందుకు కారణం మేనమామ కావచ్చు. దీనా వయస్సు కావచ్చు, లేదా దీనా పరోక్షంగా తండ్రిని ప్రోత్సహించడం కావచ్చు. కాని తమ్ముడి చదువు, కుటుంబ బాధ్యతలు, చిన్నతనంలో అనుభవించిన పేదరికం యివన్నీ మరిచిపోలేదు అస్రార్. ఆమె చదువు పూర్తయాక చేసుకొంటానన్నాడు. అందుకు దీనా నిరుత్సాహ పడినా, తల్లి కాదనలేక పోయింది.

ఈ అభ్యంతరాలతో రెండేళ్ళు నెట్టుకువచ్చాడు అస్రార్. దీనా యింటికి వచ్చినప్పుడు అతను ఏకాంతంగా తటస్థపడినప్పుడు "ఎంతకాలం నన్ను తప్పించుకు తిరుగుతావో

చూస్తావా?" అనేది వెక్కిరింపుగా. అంత అందమయిన భార్య యింట్లో తిరగడం తనకీ ఆనందమయిన విషయమే. కాని తల్లి సుఖంగా బ్రతకడానికి కావలసినంత డబ్బు సంపాదించడం అతని లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యానికి తన సుఖం అడ్డురాకూడదు. అదీ అతని ఆలోచన.

టాక్సీల వ్యాపారం మెరుగయి పెరిగి బాగా స్థిరపడింది. ఓసారి హైదరాబాదు నుంచి బొంబాయి మీదుగా ఢిల్లీవరకు వెళ్ళాల్సిన పార్టీ తగిలింది. తన మిత్రుడు దినేష్ మిత్ర అని బొంబాయిలో కెమెరా డిపార్టుమెంటులో పనిచేస్తున్నాడు. అతని కుటుంబం కారులో ప్రయాణం సాగిస్తోంది. న్యాయంగా డ్రైవర్‌కిచ్చి కారుని పంపగలడు అస్రార్. కాని మిత్రా పట్టుదల మీద తనే స్వయంగా బయలుదేరాడు. అసలు ప్లాను ప్రకారం కనీసం మూడు నాలుగువేలు లాభంతో 25 రోజుల్లో తిరిగి రావలసింది. కాని మూడు నెలల తరువాత రెండు వేల అప్పుతో బెంగాలీ భార్యతో తిరిగివచ్చాడు అస్రార్. కారణం-ఇప్పటికీ అస్రార్ చెప్పలేకపోయాడు. సంఘటనలన్నీ సినిమాలో రీళ్ళలా ఒకటొకటి జరిగిపోయాయి. కారు పాట్నా సమీపంలో చెడిపోయింది. అందరూ అక్కడే పది రోజులు పైగా ఆగిపోయారు. కారు వదిలి బొంబాయి వెళ్ళిపోదాం, తర్వాత కారు వస్తుంది అన్నాడు మిత్రా. కారు వదిలి ససేమిరా రానన్నాడు అస్రార్. అస్రార్‌ని వదిలి ససేమిరా వెళ్ళడం మంచిది కాదంది మిత్రా చెల్లెలు. ఆ అమ్మాయి పేరు శ్రీతి. నల్లరంగులో వున్న సుచిత్రాసేన్‌లా వుంటుంది. కళ్ళల్లో అదే తేజస్సు, అంతే జీవం, మనిషిలో అంతే గాంభీర్యం. పదిరోజులు ఆలోచించి ఒక్కమాట చెప్పే మనస్తత్వం. ఆ మాట వెనుక ఎంతో హృదయం, ఎంతో ఆలోచన, ముఖంలో నల్లదనం కూడా ఆకర్షణే. ఆమె పక్కన అస్రార్ నిలబడితే ఆ నలుపుకి మాసిపోతాడేమో అనిపిస్తుంది. వాళ్ళిద్దరి మధ్య ఏం జరిగిందో, ఎలా జరిగిందో తెలీదు. రెండు నెలల తర్వాత మిత్రా తండ్రి బొంబాయిలో చచ్చిపోయాడు. చచ్చిపోయేముందు ఇద్దరు దండలు మార్చుకోవడం చూసి మరీ పోయాడు. ఆమెపట్ల ఆకర్షణకి, పెళ్ళికీ ఒప్పుకోడానికి బలమయిన కారణం చెప్పలేకపోయాడు అస్రార్. శ్రీతి తన భార్య అవాలనుకొన్నాడు. కారణం కేవలం ఆడదాని పట్ల ఆకర్షణేనా? కాదంటాడు అస్రార్.

ఏమయినా బొంబాయి నుంచి వచ్చిన తర్వాత హైదరాబాద్‌లో పెద్ద భూకంపమే ఎదురయింది. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తల్లి ఆ పెళ్ళిని అంగీకరించలేదు. చిన్న తనం నుంచీ తల్లి కారణంగా పేదరికాన్ని అంగీకరించి, ఆమె పట్టుదలని గౌరవించి, తండ్రికి దూరమయి, తమ్ముడి అభివృద్ధిని సాధించి, యింటిని ఓ దారికి తెచ్చిన కొడుకు చేసిన ఈ పనిని ఆ తల్లి క్షమించలేకపోయింది. కోడల్ని కన్నెత్తయినా చూడలేదు. కొడుకు యింటికి తిరిగి వచ్చిన గంటలో రిక్షా చేయించుకుని – కొడుకు కారుకూడా ఎక్కలేదు – అన్నయ్య యింటికి వెళ్ళిపోయింది. ఇందుకు ఆశ్చర్యపోలేదు అస్రార్. తల్లి స్వభావం తనకు తెలుసు.కాని అతని బాధ్యత దీనాని ఓదార్చడం. తనవల్ల ఆమెకు జరిగిన అన్యాయాన్ని యిప్పుడు ఏవిధంగానూ సరిదిద్దలేడు. ఆమె దృష్టిలో అతను నమ్మకద్రోహి. దానికి దీనాకి నిందించే హక్కుంది.

ఎదిరించే హక్కుంది. కాని ఆ రెండూ చెయ్యలేదు దీనా. విచిత్రంగా కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకోలేదు. నా మాటేమిటని నిలదీయలేదు.

"నాకంటే అందమయిన అమ్మాయినేం పెళ్ళి చేసుకోలేదు బావ" అని అనలేదు. "కంగ్రాచ్యులేషన్స్" అని మాత్రం అంది.

"నీ కోసం నేను శీలాన్ని చదువునీ అన్నిటినీ నష్టపోయాను. నువ్వు దౌర్భాగ్యుడివి" అని ముఖం మీదే తిట్టుంటే కాస్త ఉపశమన పడేవాడు అస్రార్. అర్థంచేసుకొనే ఔదార్యం, క్షమాపణ, సహనం–ఒక్కొక్కప్పుడు మనిషిని కోత పెడుతుంది. అస్రార్ అలాంటి నరకమే అనుభవించాడు.

ఇదిగో, ఈ రోజుల్లోనే అస్రార్ నాకు పరిచయం అయ్యాడు. ఎంత నవ్వుతూ, ఆనందంగా వున్నా– జీవితంలో తను చేసిన ఈ పొరపాటు – కనీసం దీనా విషయంలో – అతనిలో పశ్చాత్తాపాన్ని కలిగిస్తుండడం నేను చాలాసార్లు గమనించాను. శ్రీతిని పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు అతనికి ఎటువంటి చింతా లేదు. అలీఘర్ సంఘటన జరగకపోతే చాలా గర్వంగా తలెత్తుకు తిరిగేవాడేమో కూడా. కాని వ్యక్తితః అతనిలో వున్న నిజాయితీ అతని వ్యక్తిత్వాన్ని దెబ్బకొట్టింది. దాన్ని ఈ జన్మలో అతను సవరించుకోలేదు.

కుటుంబ విషయాలూ, వ్యాపారం విషయాలూ మాట్లాడవలసి వస్తే తల్లి రిక్షాలో యింటికి వచ్చి వీధిలోనే మాట్లాడి వెళ్ళేది. అతను పరిచయమయిన రోజుల్లోనే ఓ సాయంకాలం ఎవరో వచ్చారంటే బయటికి వెళ్ళాడు. కాస్సేపు మాట్లాడి వచ్చి – "అమ్మ వచ్చి వెళ్ళింది" అని చెప్పాడు. తల్లి ఇంటిబయట నిలబడి మాట్లాడి వెళ్ళడం చూసి నేను నిర్ఘాంతపోయాను. "నాది చాలా విచిత్రమయిన కథ సార్. చెప్తాను. కాని చాలామంది నమ్మలేని, ఊహించలేని కథ. నిజం కల్పన నిజం కన్నా కాస్తంత వింతగా వుంటుందంటారు. కాని నా కథ వాస్తవం కంటె వింతయినది" అన్నాడు. ఓసారి రోడ్డుమీద తల్లిని పరిచయం చేశాడు. బాగా ఒడిలి, నీరసించిన మనిషి. మెత్తటి చిరునవ్వు. తెలుగు బాగా రాదు. చాలా నెమ్మదయిన మాట. ఈ వ్యక్తిలో పట్టుదలకి నిలబడే కరకుదనం, గుండె దిటవు ఎక్కడ వున్నవా అని ఆశ్చర్యపోయాను.

దీనా ఎలావుందని ఉర్దూలో అడిగాను. ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం కూడా చెప్పలేదు ఆమె.

ఆరోజు నాకు బాగా గుర్తుంది. సినిమా నిర్మాతలు, నేను, మరికొందరు మిత్రులకి పార్టీ ఏర్పాటు చేశాడు యింట్లో. దాదాపు పదిమందిమి పోగయ్యాం. అపూర్వంగా బిరియాణీ, యితర వంటకాలు చేయించాడు. అంతకుముందు ఒకటి రెండుసార్లు అతని తమ్ముడు అజ్రాక్‌ని కలిశాను. అజ్రాక్ బొత్తిగా మేధకుడు. తల్లిచాటు బిడ్డలా కనిపించాడు. ఉస్మానియాలో డిగ్రీ చదువుతున్నాడు. ఆ రోజు పార్టీలో అజ్రాక్ కూడా వున్నాడు. కొందరు బంధువుల్ని కూడా పిల్చాడుగావును, మధ్యలో వెళ్ళి వాళ్ళతో మాట్లాడి వస్తున్నాడు. ఆ రోజునే మొదటి

సారీ, ఆఖరిసారీ, ఒకే ఒక్కసారి దీనాని చూశాను. ఒక్క గడియసేపు మెరుపుతీగెలాగ కనిపించి మాయమయింది.

ఇల్లు చిన్నదేమో- భోజనాలు చేస్తూ లోపలికి నడిచినప్పుడు దీనా అస్రార్‌కి వసారాలో తటస్థపడింది. చాలాసేపు ఇద్దరూ మాట్లాడుకోవడం గమనించాను. ఆమె ముఖంలో చిరునవ్వువుంది. తన జీవితాన్ని ఎంతోకొంత నాశనం చేసిన వ్యక్తిముందు నిలబడిన ధోరణి లేదు. అస్రార్ ఆలీఘర్ విషయం ఏమయినా కట్టుకథ చెప్పాడా అనిపించేంత సన్నిహితంగా ఇద్దరూ నిలబడి మాట్లాడుకొన్నారు. ఆ తర్వాత మేం మరో రెండు గంటలసేపు ఆ యింట్లో గడిపాం. కాని అస్రార్ మామూలు మనిషి కాలేకపోయాడు. ఆ సంభాషణ తర్వాత అతని ముఖం పాలిపోయింది. మనిషి పరాకయాడు. ఏం జరిగిందన్నాను. అప్పుడు చెప్పాడు.

శ్రీతితో అతని పెళ్ళి జరిగాక ఒకే ఒక్కసారి ఆ యింట్లో ఆ రోజే అడుగు పెట్టింది దీనా. ఆమెను తను పిలవలేదు. కానీ అజ్రాక్‌తో కలిసి తనే వచ్చింది. వచ్చినప్పటినుంచి అతనితో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలని ప్రయత్నిస్తోందట. భోజన సమయంలో అస్రార్ దొరికాడు. వెళ్ళబోతున్న అతన్ని గోడకి అడ్డంగా చెయ్యి జాపి ఆపింది. "బావా! నీకో విషయం చెప్పాలని వచ్చాను"

అస్రార్ ఆగాడు.

"నువ్వంటే నాకు చిన్నప్పట్నుంచీ ప్రేమ, అభిమానం. నీతో కలిసి జీవితాంతం బ్రతకాలని ఆశపడ్డాను. అది యివాల్టికి సాధిస్తున్నాను"

అస్రాక్ తెల్లబోయి చూశాడు.

"అవును బావా. నేను మీ యింటికి కోడలు కావాలనే కోరికని తీర్చుకుంటున్నాను. అజ్రాక్‌ని పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాను"

అస్రార్ నిర్ఘాంతపోయాడు. నెత్తిన పిడుగు పడినట్టయింది.

"ఎందుకు బావా ఆశ్చర్యపోతున్నావు. నువ్వు నన్ను వెన్నుపోటు పొడిచినప్పట్నించీ నీ మీద ఎలా పగ తీర్చుకోవాలా అని ఆలోచించాను. సమాధానం దొరికింది. నీ తమ్ముడికి పెళ్ళాన్నయి జీవితాంతం నీ కళ్ళెదుటే వుంటాను. నువ్వు నాకు చేసిన అన్యాయం, నేను నీ తమ్ముడికి చేస్తాను. నువ్వు నీ భార్యతో ఆనందంగా కబుర్లు చెప్పినప్పుడల్లా—నాకు నువ్వేం దక్కనివ్వలేదో గుర్తొచ్చేలాగ నీ ఎదురుగ్గానే నీ యింట్లో వుంటాను. నువ్వు కోరుకున్న భార్యతో – నన్ను మోసం చేసి చేసుకొన్న భార్యతో – నువ్వు సుఖంగా గడిపినప్పుడల్లా ఆ అవకాశాన్ని లేకుండా చేసిన మరోమనిషి వుందన్న విషయం నీ కళ్ళముందే తెలుస్తుంటుంది. నీమీద పగ తీర్చుకోవాలనే అజ్రాక్‌ని రెచ్చగొట్టాను, లొంగదీసుకున్నాను. అత్తయ్యని ఒప్పించాను. నువ్వు నీ డబ్బుతోనే మా యిద్దరికీ పెళ్ళి చెయ్యబోతున్నావు. ఆనందంగా బ్రతకమని ఆశీర్వదించబోతున్నావు. మా ఆనందాన్ని కళ్ళరా చూడబోతున్నావు. మీ తమ్ముడికి అన్యాయం జరుగుతోందని బాధపడుతున్నావా?– అది నువ్వు నీ మరదలికి చేసిన

అన్యాయానికి ప్రతి ధ్వని. గుడ్‌లక్".

ఎవ్వరికీ చెప్పకుండా రాత్రి పది గంటలకి రిక్షాలో యింటికి వెళ్ళిపోయింది దీనా. ఆ తర్వాత ఆ షాక్‌నుంచి తేరుకోలేకపోయాడు. "నిజంగా ఈ పెళ్ళి జరిగితే ఈ దేశం వదిలి పారిపోతాను సార్. ఈ యింట్లో వుండను" అన్నాడు. తల్లి పట్టుదల ఏదో మూల అతనిలోనూ కనిపించింది ఆ మాట చెప్తున్నప్పుడు.

ఆ పెళ్ళి ఆపాలని ఎంతో ప్రయత్నించాడు అస్రాక్. నాచేత కూడా అజ్రాక్‌తో చెప్పించాడు. కానీ దీనాని పెళ్ళి చేసుకోకుండా వుండడానికి ఏం కారణాలు చెప్పాలి. చెప్పవలసిన ఒక్క కారణం ఎలా చెప్పాలి? అస్రార్, నేనూ అజ్రాక్‌ని ఆపలకపోయాం. అదీగాక, అజ్రాక్‌ని కావాలని, ప్రయత్నించి, కోరికోరి చేసుకుంది దీనా. ఒకప్పటి శ్రీతి పట్ల అస్రార్‌లాగే అజ్రాక్ దీనా విషయంలో పిచ్చివాడయ్యాడు. జనవరిలో అజ్రాక్ పెళ్ళి జరిగింది. ఆ పెళ్ళికి నేను లేను. విజయవాడ బదిలీ అయి వచ్చేశాను. ఆ పెళ్ళి అస్రార్ గుండెల్లో ఎన్ని తుపాకులు పేల్చి వుంటుందో నాకు తెలుసు. చాలా రోజుల తరువాత అస్రార్‌కి ఉత్తరం రాసిన గుర్తు. కాని సమాధానం రాలేదు. కారణం మరో ఏడాది తర్వాత తెలిసింది. పెళ్ళికి అస్రాక్ ఈ దేశంలో లేడట. లండన్ వెళ్ళిపోయాడు. మరో నాలుగైదు నెలలు తరువాత శ్రీతి కూడా లండన్ వెళ్ళిపోయింది.

కథ యిక్కడితో ముగియవచ్చు. ఎప్పటికయినా ఓ మంచి నవలకి యిది ఇతివృత్తం కావాలని అనుకొంటూ వుండేవాడిని. కాని మూడేళ్ళకిందట ఓ అర్ధరాత్రి నా మంచం పక్క టెలిఫోన్ మోగింది. విసుగ్గా ఎత్తాను. అస్రార్ గొంతు. ముందు పోల్చలేకపోయాను. అతన్ని కలిసి, అతని గొంతు విని దాదాపు ఏడేళ్ళయింది. బెంగుళూరునుంచి ఫోను చేశాడు. ప్రతీ రెండేళ్ళకీ ఇండియా వచ్చిపోతున్నారట. అందుకని వచ్చారట. బి.బి.సి.లో పనిచేస్తున్నానని చెప్పాడు ఫోన్‌లోనే. మూడో రోజు మద్రాసు వచ్చాడు. నేనిప్పుడు పూర్తిగా సినిమా రంగంలో వున్నానని తెలిసి ఏదో కొత్త కథలు చెప్తానన్నాడు. బిబిసి స్క్రిప్టు డిపార్టుమెంటులో పనిచేస్తున్నాడు.

ఇప్పుడు తెలుగు మరీ అధ్వాన్నంగా మాట్లాడుతున్నాడు. ఏవో నాశిరకం కథలు చెప్తాడని నా ఊహ. ఏమాత్రం ఆవేశం లేకుండానే ఒకరిద్దరు నిర్మాతలకి ఫోన్ చేశాను. కథ చెప్పడానికి నన్ను రమ్మన్నాడు. అస్రార్ చెప్పిన కథ విని నేను నిశ్చేష్టుడినయి పోయాను. హాలీవుడ్‌లోనో, లండన్‌లోనో మరెక్కడో తీయవల్సినంత అందమయిన కథలవి. దాదాపు ఆ కథల్ని కళ్ళముందు సినిమాలాగ చూపించాడు. అస్రార్‌ని పక్కన పెట్టుకొని ఏ నాలుగు మిలియన్ల డాలర్లో చేతిలో వుంటే ప్రపంచ మార్కెట్‌కి అందే అందమయిన చిత్రాలు తీయవచ్చు. దురదృష్టమేమిటంటే కన్నీళ్ళతో, సెంటిమెంటుతో జిడ్డు కారుతూ నత్తనడక నడిచే నేలబారు కథలు మనకి కావాలి. అతని కథ విన్న ప్రతినిర్మాత నిర్ఘాంత పోయాడు. కాని ప్రతి నిర్మాత వింటున్నప్పుడే అవి తమకి పనికి వచ్చే కథలు కావని

నిర్ణయించుకొన్నాడు. తెలుగు సినిమా రంగానికి తేలిగ్గా పాతికేళ్ళు ముందున్న ఈ కథలు, ఈ మధ్యకాలంలో అస్రార్ ఎంత పెరిగాడో, ఆ కథలు వింటున్నప్పుడు గ్రహించాను. సొంత ఖర్చులతో అస్రార్ పది రోజులు పైగా మద్రాసులో ఉన్నాడు. మొదట చెప్పలేకపోయినా చివరి రోజుల్లో చెప్పాను. "మా నిర్మాతలమీద ఆశ పెట్టుకోవద్దు. ఆ కథను అర్థమయ్యేలా తీయగలిగేవారు లేరు" అని. బాగా నిరుత్సాహ పడిపోయాడు అస్రార్. ఈ కథలతో డబ్బు చేసుకోవడం కంటె, తన అవసరాన్ని ఈ దేశంలో నిరూపించుకోగలిగితే కనీసం బెంగుళూరు వచ్చి స్థిరపడాలని అతని ఆలోచన. తల్లి రోగంతో మంచం పట్టింది. తమ్ముడికి ఇద్దరు కొడుకులు. తమ్ముడు వచ్చి బెంగుళూరులో అతణ్ణి చూసి వెళ్ళాడు. తల్లిని చూడడం పడలేదు. కారణం తనని చూడాలని వున్నా లేచిరాగలిగే స్థితిలో ఆమె లేదు. ఆమెను చూడడానికి దీనా వున్న యింటికి వెళ్ళగలిగే స్థితిలో అతను లేడు.

మద్రాసులో బొంబాయి విమానం నేను ఎక్కించాను.

"మళ్ళీ ఎప్పుడు ఇండియా వస్తావని" అడిగాను.

"మీ భాషకి సరిపోయే నాసిరకం సినిమా కథలు వ్రాయడానికి రాజీ పడినప్పుడు" అన్నాడు. ఆ మాటలో కసి లేదు. నిస్సహాయత వుంది. బాధ వుంది.

కాని ఆ అవకాశం అస్రార్‌కి లేదు. ఎందుకనో, ఎలాగో బేనజీర్ భుట్టో సానుభూతి ప్రదర్శనల్లో ఇరుక్కొన్నాడు. తర్వాత అతను పోయిన వార్త పేపర్లో చదివాను.

– ఆంధ్రజ్యోతి, దీపావళి 1985

-:00:-